

Ein vanlukka um vanlukka hendir

Venjingin mikukvöldið var prógv um, at vit eru sera illa tilbúgvín, um ein álvarslig vanlukka hendir

RANDI JACOBSEN
MYNDIR: KALMAR

Aftaná stóru venjingin Erla fyri nøkrum árum síðan í Vágum, var dómurin lemjandi. Tilbúgvingskipanin virkaði als ikki.

Og ikki vóru atfinningarfrægar aftaná venjingina mikukvöldið.

- Erla umaftur, søgdu fleiri, og ein feldi so harðan dóm sum at siga, at við hesi venjingini høvdu tey, sum skipaðu fyri Erlu, fingið uppreisn, tí her gekk upp-
aftur verri.

So mikið meira neyðugt er at útbúgva hjálparfólkini og læra tey at samstarva, var ein niðurstaða.

Vistu einki

Venjingin var fyriskipað á tann hátt, at hvørki politistar, slökkiliðsmenn, portørar, læknar ella onnur vistu, at henda venjing fór at vera mikukvöldið. Fyri at sissa fólk varð tó alment sagt fyrr í vikuni, at tað vóru tvørfaklig skeið í hesa vikuna, og at ein venjing fór at verða ein av døgnum.

Boðini

Klukkan 19.21 ringir ein maður til alarmsentralin og boðar frá, at tað er hend ein vanlukka á vegnum oman til Norðradal, 300 metrar frá Öyggarvegnum. Ein per-

sónbilur er stoyttur saman við ein buss, og bilurin stendur í ljósum loga. Maðurin sigur í fartelesfonini, at tað er nógur roykur, og hann hoyrir skrál, men hann sleppur ikki frammat. Hann heldur, at har eru fleiri fólk, og hann kallar eftir hjálpi.

Ein minutt seinni fara boðini til ambulansutænastuna og til slökkilið.

Men longu her gekk galið.

Skeiv boð

Ambulansutænastan fataði boðini sum, at ein bilur var farin runt, men ikki fyrr enn geða løtu seinni fingi teir at vita, at ein bussur eisini var við í vanlukku, og at fólk lógu undir hesum buss.

Tað tók sína tíð hjá teimum at fáa fleiri sjúkrabilar á staðið, tí ein av bilunum var á verkstaði, og ein var staddur í Fuglafirði, men hesin var skjótur suður.

Slökkilið hevði heldur ikki fingið røttu boðini. Teir vistu, at bæði ein bilur og ein bussur var við í vanlukku, men ikki hvar vanlukkan var hend. Fyrsti bilurin hjá teimum brúkti tíð upp á at finna vanlukku-staðið. Hann koyrði av Öyggarvegnum niðan á Norðradalsskarð og vendi aftur, tí har var einki at síggja. Teir sóu ikki oman

Statistarnir fingi rós fyri at duga væl at spæla við. Henda kvinnan var ófør dugdi sera væl at spæla skelkað og var ikki við at gera, so slökkiliðsmenn og annað hjárgingarfólk vóru um ein háls av henni

fyrí mjørka. Men so vendi bilurin við aftur og fór oman. Teir høvdu bara fingið at vita, at tað varð á Norðradalsskarði, varð upplýst á eftirmetingarfundinum mikukvöldið.

Tað valdaði ruðuleiki, tá hjálparfólk kom á staðið. Fólk runnu aftur og fram. Öll hjálparfólkini gramdu seg um, at tey høvdu ilt við at finna út av, hvør leiðari var fyri øllum arbeiðinum.

Vánalig kommunikation

A fundinum aftaná fylltust allir partar á, at kommunikationin virkaði so illa, eitt nú millum slökkilið og politið.

Tann, sum skuldi virka sum leiðari á staðnum fyri politið, hevði eisini fingið skeiv boð um staðið. Tá hann kom koyrandi við Norðradalsskarði, mætti hann tveimum persónum, sum ikki kundu siga, hvørki hvørjum teir vóru ella nakað annað. Leiðarin tók teir upp í bilin og koyrði oman, og hesir báðir vóru so koyrdir upp í bólkin av særðum fólkum.

Tann fyrsta tíman í hvussu er var eingin á staðnum, sum kundi siga, hvussu álvarslig vanlukkan var, og tá pressan spurdi

slökkiliðsmenn og onnur hjálparfólk eftir leiðaranum, vistu tey ikki, men peikaðu frá einum til annan.

Slökkiliðsleiðarin kundi ikki siga annað enn, at ein bilur og ein bussur vóru stoyttir saman, og at fleiri vóru særð. Ein var deyður, visti hann um.

Sosíalurin royndi eisini um sama mundið at ringja á politistøðina í Havn at spyrja, hvussu umfatandi vanlukkan var, men har fekst bara at vita, hvar tað var hent, og at talan var um bussu og bil. Men meira visti støðin ikki tá.

Eingin forðing

Fjølmiðlarnir spældu eisini við og komu á staðið stutt eftir, at vanlukkan var hend. Journalistar og fotografar sluppu frítt at ganga inni á økinum. Eingin stóðgæði teimum tann fyrsta tíman. Eitt nú bar til at fara inn í bussin, har fleiri særð fólk lógu. Eingin upplýsti, at undir bussinum lógu særð fólk enn. Uppgávan hjá fotografum og journalistum var eisini at stressa slökkiliðsfólk, politistar, portørar, læknar og onnur, og tað varð gjørt, kanska meira, enn um tað hevði verið ein verulig vanlukka. Tað segði politið eisini aftaná, tí

vanliga er samstarvið gott.

Men aftaná, á eftirmetingarfundinum, gramdu hjálparfólkini seg illa um, at tey ikki høvdu fingið ar-

beitt fyri pressuni, sum alla tíðina var í vegin.

Framhald

Alt frá innast til uttast

Stórt úrval av

- * Blusum
- * Niðurdeilum
- * Buksum

Blusur
reyðar,
grønar, bláar

KR. 498,-

TILBOÐ!

Sloggi trussur 98,-
2 pör

Skjalabúðin

Dr. Jakobsensgøta 21, tlf. 15315

Slökkiliðsmenninir gingu við lív og sál upp í uppgávuna og fingi tey særðu út úr bussinum